

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Zálešákové a soudců Mgr. Martiny Polákové a Mgr. Jířího Vašíčka ve věci

žalobce: **L.K.**, narozený dne XXXXX
bytem XXXXX, XXXXX
zastoupeného advokátkou JUDr. Irenou Valíčkovou, MBA
sídlem náměstí Svobody 87/18, XXXXX

proti
žalovanému: **Privatbanka, a.s.**, reg.č.: 31634419
sídlem Einsteinova 25, 851 01 Bratislava Slovenská republika
zastoupenému advokátem Mgr. Davidem Troszokou
sídlem Husova 401, Staré Město 739 61 Třinec

o 459 586,61 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 1. 7. 2020, č. j. 115 C 138/2019-36,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku I. ohledně povinnosti žalovaného zaplatit žalobci částku 459 586,61 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 459 586,61 Kč od 1. 7. 2019 do zaplacení **potvrzuje**.
- II. Ve zbývající části výroku I. ohledně povinnosti žalovaného zaplatit žalobci úrok z prodlení ve výši 0,25 Kč ročně z částky 459 586,61 Kč, od 1. 7. 2019 do zaplacení se rozsudek soudu I. stupně **mění** tak, že v této části se žaloba **zamítá**.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení před soudy obou stupňů částku 98 774,40 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Ireny Valíčkové, MBA.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 459 586,61 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 459 586,61 Kč od 1. 7. 2019 do zaplacení a dále mu uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení ve výši 73 509,60 Kč.
2. Soud I. stupně dospěl k závěru, že účastníci uzavřeli platně dohodu o narovnání, na základě které se žalovaný zavázal zaplatit žalobci na odstupném přiznanou částku.
3. Proti tomuto rozsudku v zákonné lhůtě podal odvolání žalovaný. Namítal, že dohoda o narovnání mezi účastníky nikdy uzavřena nebyla, jako taková je nicotná a neexistuje. Nebyly splněny podmínky elektronického doručování ve smyslu § 335 a § 337 zákoníku práce. Dohoda o narovnání postrádá právně perfektní „ofertu“ žalovaného a rovněž perfektní „akceptaci“ žalobce. Dohoda o narovnání tedy nemohla být uzavřena. Otázka elektronického doručování podle zákoníku práce je postavena na zásadě, a to i s ohledem na princip zvláštní ochrany postavení zaměstnance a do značné míry také na princip právní jistoty, že zaměstnavatel a zaměstnanec nemohou činit pracovníprávní jednání formou „obyčejného“ e-mailu bez dalšího. Žalobce i jeho právní zástupkyně si byli vědomi s ohledem na podmínky doručování, že dohoda o narovnání nebyla uzavřena. To vyplývá též z SMS zpráv žalobce, kdy opakovaně požadoval předání podepsaného originálu dohody o narovnání. Tvrdí-li žalobce, že dohoda o narovnání byla platně uzavřena, není důvod požadovat vydání originálu. Soud I. stupně tedy postupoval nesprávně, jestliže opomenul aplikovat ustanovení shora. Dalším důvodem, proč nemohlo dojít k uzavření dohody o narovnání, je chybějící vůle žalovaného ji uzavřít. Podmínkou uzavření dohody o narovnání ze strany žalovaného bylo předložení judikatury, podle které měla být výpověď z pracovního poměru neplatná.
4. Teprve v odvolacím řízení žalovaný učinil zápočet své pohledávky vůči žalované částce ve výši 119 998 Kč, neboť žalovaný dne 6. 8. 2019 v souvislosti s výpovědí z pracovního poměru pro nadbytečnost vyplatil žalobci odstupné. Odvolatel dále namítal, že soud nesprávně určil výši úroků z prodlení, kdy žalovaný má za to, že vzniklo ke dni 30. 6. 2019, a to konkrétně v 12:01 hodin, jeho prodlení tak nevzniklo následující den, přičemž sazba ČNB v těchto případech se liší.
5. Žalobce napadl výrok II. rozsudku soudu I. stupně týkající se nákladů řízení, když má za to, že žalobci nebyla přiznána odměna za zastupování advokátkou za poradu s klientem a jednání ohledně sepsání dohody o narovnání. Ve vyjádření k odvolání žalobce navrhoval potvrzení rozsudku soudu I. stupně jako věcně správného. U dohody o rozvázání pracovního poměru sice zákon předepisuje písemnou formu, ale v případě nedodržení formy není právní jednání stíženo nicotností, jelikož toto zákon výslovně neuvádí, nýbrž pouhou relativní neplatností, které se žalovaný nedovolal. Pokud žalovaný sám postupoval v rozporu s ustanoveními zákoníku práce, která upravují podmínky doručování mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem, jednání žalovaného tak s odkazem na ust. § 19 odst. 3 zákoníku práce nemůže být na újmu žalobci. Žalovaný se tak případné relativní neplatnosti ani dovolávat nemůže, když nedodržení předepsané formy tak nezpůsobil výlučně zaměstnanec. Jednání žalovaného žalobce považuje za nepoctivé a v rozporu s dobrými mravy. Ačkoli bylo doručováno prostřednictvím sítě elektronických komunikací, příloha e-mailu byla vytištěna na hmotné medium a podepsána oběma stranami. Z tohoto důvodu lze učinit závěr, že doručováno bylo i písemnou formou s písemnými podpisy, byť dané podpisy nemusely být zachyceny na jedné listině. Žalobce prostřednictvím své zástupkyně oznámil žalovanému akceptaci nabízené dohody o narovnání. Adresát, jak vyplývá z řízení, se s projevem vůle žalobce prokazatelně seznámil a nemůže tedy namítat, že nedošlo k dojití akceptace. Ke vznesené námitce započtení žalobce uvedl, že tato není možná v rámci odvolacího řízení s odkazem na § 216 odst. 1 o.s.ř.
6. Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o.s.ř.), k tomu oprávněnou osobou (ust. § 201 o.s.ř.) a že použitý odvolací důvod je podřaditelný pod ust. § 205 odst. 2 písm. e/, g/ o.s.ř., přezkoumal rozsudek soudu I. stupně, jakož i řízení mu předcházející, a dospěl k závěru, že ve věci samé není odvolání důvodné.

7. Předmětem řízení v projednávané věci je zaplacení částky 459 586,61 Kč s příslušenstvím jako odstupné z titulu rozvázání pracovního poměru pro nadbytečnost, a to s odkazem na uzavření dohody o narovnání ze dne 18. 6. 2019.
8. Žalovaný se brání tím, že k uzavření dohody o narovnání nikdy nedošlo, že doručování písemností nemělo náležitosti uvedené v § 334, § 335 a § 337 zákoníku práce. Žalobce nesplnil podmínku předložení příslušné judikatury před uzavřením dohody a žalovaný nikdy neprojevil vůli uzavřít dohodu se žalobcem elektronicky.
9. Ze shodných tvrzení účastníků lze mít za prokázáno, že účastníci dne 27. 11. 2017 uzavřeli pracovní smlouvu na dobu určitou do 30. 11. 2019 se sjednaným druhem práce „privátní bankéř“. Dne 25. 2. 2019 žalovaný dal žalobci výpověď z pracovního poměru podle § 52 písm. c/ zákoníku práce. Žalobce byl ve dnech 14. 4. 2019 až 19. 6. 2019 v pracovní neschopnosti a výpovědní doba se tak prodloužila ve smyslu § 53 odst. 2 zákoníku práce.
10. Ze shodných tvrzení účastníků lze mít dále za prokázáno, že účastníci – žalobce prostřednictvím své zástupkyně jednali o uzavření dohody o narovnání v souvislosti s obranou žalobce, že daná výpověď je neplatná a že trvá na dalším zaměstnávání.
11. Konečná dohoda o narovnání byla vtělena do této dohody datované dnem 18. 6. 2019. Z obsahu této dohody vyplývá, že byla uzavřena mezi Privatbankou, a.s., pobočka Česká republika, a L.K. ve smyslu § 1903 a násl. občanského zákona. Mezi stranami bylo sporné, zda je platná výpověď ze strany zaměstnavatele, a proto se účastníci dohody dohodli narovnat veškeré vzájemné vztahy mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem prostřednictvím této dohody o narovnání. Účastníci si dohodli, že zaměstnavatel odvolává svou výpověď ze dne 25. 2. 2019 v celém rozsahu a zaměstnanec s odvoláním této výpovědi souhlasí. Strany se dále shodují, že pracovní poměr zaměstnance k zaměstnavateli končí na základě dohody zaměstnavatele a zaměstnance z organizačních důvodů spočívajících v nadbytečnosti zaměstnance z důvodu zrušení jeho pracovního místa. Pracovní poměr zaměstnance z těchto důvodů končí dne 30. 6. 2019. V bodě III. písm. d/ si účastníci dále dohodli, že podle ust. § 67 zákoníku práce náleží zaměstnanci odstupné ve výši sedminásobku průměrného výdělku zaměstnance, kdy průměrný výdělek zaměstnance činí 65 655,23 Kč, tedy odstupné ve výši 459 586,61 Kč, kdy toto odstupné bude vyplaceno v den skončení pracovního poměru, a to nejpozději dne 30. 6. ve 12:00 hodin musí být částka připsána na účet zaměstnance. V závěrečných ustanoveních je uvedeno, že tato dohoda je vyhotovena ve dvou stejnopisech, každá ze stran obdrží jeden z nich.
12. Znění této dohody v písemné formě zaslal žalovaný žalobci, a to včetně podpisů předsedy představenstva a generálního ředitele L.Š. a člena představenstva a vrchního ředitele M.Z. E-mailem z 20. 6. 2019 zástupkyně žalobce sdělila žalovanému, že děkuje za uzavření dohody, posílá potvrzení, že dohoda byla ve sjednaném termínu podepsána i ze strany jejího klienta. Zástupkyně zároveň požádala žalovaného, aby písemnosti doručil do vlastních rukou, neboť sice dohodu poslali e-mailem platně uzavřenou, ale je třeba dodržet i předání k rukám klienta, jak stanoví zákoník práce.
13. Na tento e-mail žalobce reagoval žalovaný e-mailem z 20. 6. 2019 v 5,13 PM s tím, že při uzavření dohody z jeho strany měli výhradu, že dohoda bude považována za uzavřenou až po předložení judikátu, o kterém dříve hovořili.
14. Ohledně judikátu probíhala korespondence prostřednictvím SMS zpráv mezi zástupkyní žalobce a žalovaným ze dne 15. 6., nicméně z dohody o narovnání a komunikace mezi účastníky není zřejmé, že by předložení příslušného judikátu bylo odkládací podmínkou při uzavření dohody o narovnání.
15. Z obsahu § 334 odst. 1 zákoníku práce vyplývá, že písemnosti do vlastních rukou je třeba doručovat zaměstnavatelem zaměstnanci mj. ve věcech týkajících se vzniku, změn a skončení pracovního poměru. Prvořadý je uváděn způsob doručení do vlastních rukou na pracovišti, v bytě nebo kdekoliv bude zaměstnanec zastížen, anebo prostřednictvím sítě nebo služby elektronických

komunikací. Teprve není-li toto možné, je možno doručovat prostřednictvím provozovatele poštovních služeb.

16. V ust. § 335 zákoníku práce je upraveno doručování zaměstnavatelem prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací. Podle odst. 1 tohoto ustanovení prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací může zaměstnavatel písemnost doručit výlučně tehdy, jestliže zaměstnanec tímto způsobem doručování vyslovil písemný souhlas a poskytl zaměstnavateli elektronickou adresu pro doručování.
17. Podle odst. 2 písemnost doručována prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací musí být podepsána uznávaným elektronickým podpisem.
18. Podle odst. 4 doručení písemnosti prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací je neúčinné, jestliže se písemnost zasláná na elektronickou adresu zaměstnance vrátila zaměstnavateli jako nedoručitelná nebo jestliže zaměstnanec do 3 dnů od odeslání písemnosti nepotvrdil zaměstnavateli její přijetí datovou zprávou podepsanou svým uznávaným elektronickým podpisem.
19. Pokud by soud v tomto řízení uvažoval čistě formalisticky s odkazem na §§ 334 a 335 zákoníku práce, musel by učinit závěr, že písemnost týkající se pracovního poměru žalobce, mu nebyla doručena řádně do vlastních rukou ve smyslu § 334 zákoníku práce a nebyl zvolen postup při doručování zaměstnavatele podle § 335 zákoníku práce.
20. Nicméně odvolací soud v projednávané věci má za to, že je třeba při posuzování řádného doručení písemnosti zaměstnance a posouzení platnosti uzavření dohody o narovnání postupovat s přihlédnutím ke všem okolnostem a s přihlédnutím k základním zásadám pracovníprávních vztahů vymezených v § 1a zákoníku práce.
21. Podle § 1a odst. 1 zákoníku práce smysl a účel ustanovení tohoto zákona vyjadřují i základní zásady pracovníprávních vztahů, jimiž jsou zejména a/ zvláštní zákonná ochrana postavení zaměstnance, b/ uspokojivé a bezpečné podmínky pro výkon práce, c/ spravedlivé odměňování zaměstnance, d/ řádný výkon práce zaměstnancem v souladu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele, e/ rovné zacházení se zaměstnanci a zákaz jejich diskriminace.
22. Z pohledu základních zásad uvedených shora je třeba ust. § 334, § 335 a § 337 zákoníku práce vnímat jako prostředek ochrany slabšího postavení zaměstnance, a to v případech vzniku, změn a zániku pracovního poměru.
23. Dohoda o narovnání ze dne 18. 6. 2019 byla uzavřena v souladu s § 1903 a následující občanského zákona, přičemž aplikaci tohoto ustanovení v pracovníprávních vztazích umožňuje ust. § 4 zákoníku práce. Je tedy možno vycházet také z ust. § 562 odst. 1 občanského zákona, podle kterého písemná forma je zachována i při právním jednání učiněném elektronickými nebo jinými technickými prostředky umožňujícími zachycení jeho obsahu a určení jednatelů osob.
24. Podle odst. 2 tohoto ustanovení má se za to, že záznamy údajů o právních jednáních v elektronickém systému jsou spolehlivé, provádějí-li se systematicky a poslopně a jsou-li chráněny proti změnám. Byl-li záznam pořízen při provozu závodu a dovolá-li se jej druhá strana ke svému prospěchu, má se za to, že záznam je spolehlivý.
25. Z obsahu pracovní smlouvy uzavřené mezi účastníky je zřejmé, že sídlem zaměstnavatele je Bratislava, Slovenská republika, zatímco místo výkonu práce žalobce bylo Praha a Brno. Již z této skutečnosti tedy vyplývá, že jednání mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem bylo zřejmě častěji jinými způsoby než osobním setkáním. Z tohoto způsobu jednání mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem nevybočuje ani komunikace účastníků, eventuelně jejich zástupců prostřednictvím SMS zpráv či e-mailové korespondence.
26. Při tomto způsobu komunikace tedy zaslání dohody o narovnání ze dne 18. 6. 2019 prostřednictvím e-mailu nemohlo vzbuzovat u žalobce pochybnosti o úmyslu žalovaného uzavřít

s ním dohodu o narovnání, o které účastníci předtím již nějakou dobu jednali. Dohoda o narovnání má veškeré náležitosti takového právního jednání a byla žalobci zaslána včetně podpisů oprávněných osob, tj. předsedy představenstva a člena představenstva žalovaného. Obsah dohody o narovnání nevybočuje z předchozího jednání účastníků v tom směru, že zaměstnavatel odvolává svou výpověď a zaměstnanec s odvoláním výpovědi bude souhlasit. Závazek zaplatit žalobci též odstupné vyplývá z ust. § 67 zákoníku práce a v dohodě o narovnání se liší pouze ve výši dohodnutého odstupného.

27. Z komunikace mezi účastníky, ani ze samotného znění dohody o narovnání, nelze učinit závěr, že žalovaný si kladl podmínku pro uzavření dohody o narovnání po předložení příslušných judikátů.
28. Jestliže mezi účastníky probíhala veškerá jednání a komunikace bez osobní účasti, je třeba akceptovat také závěry soudu I. stupně o tom, že žalobce přijal nabídku žalovaného ohledně dohody o narovnání, přičemž zástupkyně žalobce akceptaci této nabídky žalovanému oznámila způsobem obvyklým mezi účastníky, tj. e-mailem ze dne 20. 6. 2019.
29. Shodně se soudem I. stupně tedy i odvolací soud dospěl k závěru, že mezi účastníky došlo platně k uzavření dohody o narovnání, ze které vyplývá závazek žalovaného mj. zaplatit odstupné v dohodnuté výši.
30. Za použití § 219 o.s.ř. proto odvolací soud rozsudek soudu I. stupně ve věci samé potvrdil.
31. Pokud se týká výroku rozsudku soudu I. stupně ohledně výše úroků z prodlení, je třeba odvolání žalovaného považovat za důvodné.
32. Jak vyplývá z dohody o narovnání, žalovaný se zavázal zaplatit žalobci odstupné připsáním na jeho účet nejpozději do 30. 6. 2019 do 12:00 hodin. Nelze tedy bez dalšího dospět k závěru, že žalovaný se ocitl v prodlení až od 1. 7. 2019. K 30. 6. 2019 činil úrok z prodlení nikoli 10 % ročně z žalované částky, ale 9,75 % ročně.
33. Za použití § 220 odst. 1 o.s.ř. proto odvolací soud změnil rozsudek soudu I. stupně částečně v úrocích z prodlení, když tyto úroky z prodlení ve výši 0,25 % ročně zamítl. Žalobce požadoval úroky z prodlení nikoliv od 30. 6. 2019, ale až od 1. 7. 2019.
34. Pokud jde o obranu žalovaného, respektive započtení vzájemné pohledávky, kdy měl žalobci částečně již plnit ve smyslu § 98 o.s.ř., je třeba uvést, že podle § 216 o.s.ř. ustanovení § 92, § 97 a § 98 pro odvolací řízení neplatí.
35. Kompenzační úkon žalovaného provedený teprve v odvolacím řízení, je třeba považovat za nově nastalou skutečnost, ke které by mohl odvolací soud přihlídnout pouze při aplikaci ust. § 205a písm. f/ o.s.ř. Žalovaný tvrdí, že žalovanému částečně plnil 6. 8. 2019, nejde tedy o skutečnost, která by nastala až po vyhlášení rozhodnutí. Z tohoto důvodu odvolací soud ke kompenzační námitce žalovaného nemohl přihlídnout. Nicméně tuto námitku může žalovaný uplatnit v případném řízení o výkon rozhodnutí postupem podle § 268 odst. 1 o.s.ř.
36. Žalobce svým odvoláním napadl výrok II. rozsudku soudu I. stupně týkající se nákladů řízení. Odvolatel namítal, že zástupkyni žalobce nebyly přiznány odměny za 2 úkony právní služby, tj. za poradu s klientem a za jednání o dohodě o narovnání. Soud I. stupně sice nepřiznání těchto nákladů v odůvodnění rozsudku soudu I. stupně nezmínil, nicméně s přihlídnutím k tomu, že tyto náklady nebyly žalobci přiznány, je třeba dospět k závěru, že je soud považoval za vynaložené neúčelně.
37. Odvolací soud po přezkoumání obsahu spisu se s tímto názorem soudu I. stupně ztotožňuje. Nebylo prokázáno, že by porada s klientem při průběhu jednání účastníků byla účelně vynaloženým nákladem a samotné jednání, které předcházelo dohodě o narovnání, nelze považovat jako účelně vynaložený úkon, který by předcházel případnému sporu. Žalobce byl v řízení před soudem I.

stupně zcela úspěšný, postupem podle § 142 odst. 1 o.s.ř. soud I. stupně přiznal žalobci vzniklé náklady, a to za zaplacený soudní poplatek a za zastupování advokátem v rozsahu, jak bylo účelné.

38. Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn ust. § 224 odst. 1, § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalobce byl v odvolacím řízení zcela úspěšný, má proto právo na náhradu nákladů odvolacího řízení. Žalobci vznikly účelně vynaložené náklady za zastoupení advokátem za 2 úkony právní služby (tj. vyjádření k odvolání a účast advokáta u odvolacího jednání) po 10 140 Kč za úkon podle § 7 bod 6 vyhl. č. 177/1996 Sb., dále 600 Kč za hotové úkony advokáta za 2 úkony po 300 Kč podle § 13 odst. 3 vyhlášky a DPH 4 384,80 Kč podle § 137 odst. 3 o.s.ř. Celkové náklady odvolacího řízení tedy představují částku 25 264,80 Kč.
39. Vzhledem k tomu, že odvolací soud v důsledku změny napadeného rozhodnutí rozhodoval též o nákladech řízení před soudem I. stupně, uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení před soudy obou stupňů celkem částku 98 774,40 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je** přípustné dovolání, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. V tom případě je možno podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR u soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Nesplní-li povinný dobrovolně a ve lhůtě, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí.

Brno 23. února 2021

JUDr. Eva Zálešáková v.r.
předsedkyně senátu